

Mijn dochter overleed door **KOOLMONOXIDE'**

Tijdens een logeerpartijtje stierven de vriendinnetjes Danique Snel (12) en Danique Spelbos (11) aan de gevolgen van koolmonoxidevergiftiging. Twee jaar later kan moeder Margriet Snel (49) het nog steeds niet bevatten.

Tekst Marion van Es Fotografie Mariël Kolmschot

“Kort na Danique's dood vonden we twee schriftjes: een 'papa-boekje' en een 'mamaboekje'. Daarin schreef ze briefjes aan ons over de dingen die wij deden. 'Hoi mama, je had vandaag iets heel liefs gedaan. Er was nog maar één Mars-ijsje en dat had jij uit je mond gespaard voor mij,' schreef ze bijvoorbeeld. Een prachtig cadeau. Van een vriendinnetje hoorden we dat ze van plan was die boekjes aan ons te geven als ze vol waren. Soms denk ik: heb je iets aangevoeld? Danique zei weleens dat ze vond dat de tijd zo snel voorbij ging, ze deed ook altijd alles tegelijk. Er was zoveel wat ze nog wilde doen. Als ik soms meisjes

hoor praten over dat ze naar de middelbare school gaan, word ik misselijk. Dat heeft zij niet mogen meemaken. En waarom? Ik begrijp er nog steeds geen fluit van. Een koolmonoxideongeval? Dat past gewoon niet meer in deze tijd!

We vormden een hecht gezin: mijn man Jan, Danique en haar broertje Thomas (nu 10) en ik. In het weekend deden we altijd iets leuks met z'n allen. Die bewuste donderdag in de kerstvakantie zouden we naar een museum gaan. Het was de eerste keer dat Danique niet meeging. Ze had een logeerpartijtje met twee klasgenootjes: naamgenoot en hartsvriendin Danique en hun gezamenlijke vriendin Amber. Die ochtend bracht Danique me koffie op bed. 'Ik vind het zo jammer dat je niet meegaat, kun je geen andere dag gaan logeren?' vroeg ik nog. Ze twijfelde even maar koos toch voor het logeerpartijtje.

Politie voor de deur

Die avond stond er politie voor de deur. Eén van de agenten zei: 'Uw dochter is betrokken geraakt bij een koolmonoxideongeval, de meisjes worden op dit moment gereanimeerd.' Op dat moment kon ik

DODELIJK GEVAAR

- Elk jaar overlijden ± 11 mensen aan de gevolgen van koolmonoxidevergiftiging. Ook belanden er enkele honderden op de Spoedeisende Hulp, waarvan een derde moet worden opgenomen in het ziekenhuis.
- In 94 procent van de gevallen gaat het om een ongeval door bijvoorbeeld een defecte kachel, of slecht onderhouden CV of geiser en slechte ventilatie.
- Koolmonoxide is een zeer giftig, geur- en smaakloos gas. De eerste symptomen van vrijgekomen koolmonoxide zijn hoofdpijn, slaperigheid en moeite met zicht en concentratie. Bij een langere blootstelling kunt u gaan overgeven, bewusteloos raken en zelfs overlijden.
- Laat de geiser, CV of gaskachel elk jaar controleren. Zorg voor voldoende ventilatie en koop een koolmonoxide-elder. Voor meer info: www.brandwondenstichting.nl.
- De vaders van de overleden meisjes willen dat koolmonoxidemelders in huizen verplicht worden. Like de Facebookpagina 'koolmonoxide levensgevaarlijk' om hen te steunen.

ALTIJD VERDRIET

Margriet draagt het grote verdriet over het verlies van haar dochter altijd met zich mee. "Ik kan het niet parkeren. Maar focus me er nu op om andere mensen dit leed te besparen."

alleen maar denken: 'Ze worden gereanimeerd, het kan nog goed komen.' Met de politiewagen ging ik mee naar het ziekenhuis, mijn man kwam daar achteraan met onze zoon. Ik werd naar de kamer geleid en daar zag ik Danique liggen, met haar ogen open en een beademingsbuis in haar mond. Het was zo vreemd om haar zo te zien, met allemaal artsen en verpleegsters om haar heen. Ze waren nog aan het reanimeren, maar eigenlijk alleen om ons te laten zien dat ze alles hadden gedaan om haar te redden. Ik schreeuwde nog: 'Kom terug!' Maar ik zag aan haar ogen dat het te laat was. De ziel was er uit. Vanaf dat moment leek alles onwerkelijk. Ik weet nog hoe Thomas

binnenkwam, met zijn handen in z'n zakken. Hij keek ons aan en zei: 'We gaan het redden, want jullie hebben mij nog.' Dat moment zal ik nooit vergeten.

De eerste dagen overheersten vooral ontredning en paniek. Ik was in shock. Hoe had dit kunnen gebeuren? De meisjes hadden in bad gezeten, met de deur op slot. Door de harde wind was de afvoer van de badgeiser afgesloten en kwam de vrijgekomen koolmonoxide weer terug de badkamer in. Ook het raam was dichtgewaaid, zodat het gas niet naar buiten kon. De vader van Amber vond het vreemd dat het water zo lang bleef stromen en is gaan kijken. Toen er geen reactie kwam, hebben ze de

>

badkamerdeur opengebroken. Voor Danique en Danique kwam dat helaas te laat. Omdat zij in bad zaten, zijn ze verdronken nadat ze bewusteloos raakten. Dat was hun ongeluk. Amber werd op de badkamervloer gevonden; ze werd in heel kritieke toestand opgenomen in het ziekenhuis, maar zij heeft het uiteindelijk gered.

Geen boosheid

De dag erna zijn we naar het huis van Ambers ouders gegaan. Ik moest de badkamer zien waar het was gebeurd. Dat puzzelstukje had ik voor mijn gevoel nodig om het te kunnen begrijpen. Ik verbaasde me erover dat er nog huizen bestaan met badgeisers. Maar boos op de ouders van Amber was ik niet. Er speelden allerlei gevoelens, maar woede lost niets op. Moeilijk was het wel. De ouders van Danique Spelbos en wij hadden steun aan elkaar, maar we waren ook erg bezig met ons eigen verdriet. De begrafenis was loodzwaar. Ik weet nog precies hoe de begrafenisauto voor kwam rijden en dat de kist naar binnen werd gebracht. Een roze kist met zilveren bekleding, dat vonden we bij haar passen. Ook had ik kilo's chocola besteld, omdat Danique daar zo gek op was. Het was hartverwarmend om te horen hoe iedereen over haar sprak. Danique was een bijzonder meisje. Ze veroordeelde niemand en zag in iedereen het goede. Als iemand buiten de groep viel in de klas, probeerde zij diegene erbij te betrekken. Ze straalde zoveel rust en vrolijkheid uit. Het was net alsof ze liefde zaaide.

We zijn inmiddels twee jaar verder, maar het verdriet is nog even groot. Op mijn werk kan ik me concentreren, maar zodra ik in mijn auto stap, denk ik weer aan Danique. Mijn enige dochter. Een dochter krijgen was altijd mijn grote droom, nu heb ik een mannengezin. Met Thomas heb ik een heel goede band, maar ik mis de meisjesdingen. Haar giechelbuien, en hoe ze 's ochtends in de ruit van de magnetron keek of haar kleding, sieraden en nagellak wel matchten. Hoe we na het winkelen vaak bij de supermarkt zo'n grote chocoladereep kochten om op te eten. De keuken, dat was echt onze plek. We waren altijd samen leukere dingen aan het bakken. Nog steeds voel ik in de keuken haar aanwezigheid.

Bevroren gevoel

Zoals ik vroeger lachte, lach ik nooit meer. Maar ook al is er elke dag verdriet, ik wil door met positiviteit in mijn leven. We hebben lang een soort bevroren gevoel gehad, maar Thomas gaf aan dat hij weer leuke dingen met zijn drietjes wilde doen. Dat doen we nu. Alles in ons gezin draait nu om onze zoon; we willen het voor hem zo leuk mogelijk maken. Hij heeft het al moeilijk genoeg, hij mist zijn zus ook. We proberen allemaal ons leven weer vorm te geven. Ik focus me daar op, en op hoe we andere mensen dit leed kunnen besparen. Het is ongelooflijk hoeveel ongelukken er nog gebeuren door koolmonoxide, en de overheid doet veel te weinig om apparaten met een open verbranding te beveiligen en mensen attent te maken op de gevaren.

'Haar dood had simpel voorkomen kunnen worden. Dat is iets wat ik nooit zal kunnen verkroppen'

Koolmonoxide slaat door wind naar binnen: twee meisjes dood

Logeren eindigt in drama

door Johan van den Dongen en Jelmer Geerds
HUIZEN, zaterdag
Wat een onbezorgde afsluiting van de kerstvakantie had moeten worden, is voor drie gezinnen uit Huizen geëindigd in een hartverscheurende tragedie. Het logeerpartijtje bij de 10-jarige Amber Hofstee liep uit op een koolmonoxidedrama in de badkamer, dat de levens eiste van Ambers klasgenootjes Danique Snel (12) en Danique Spelbos (11).

De drie meiden uit groep 8 van de Van der Bruggen-school raakten tijdens het spelen in de badkamer van de jar- endertigwoning aan de Nieu- wen. De overlevende, Amber, is toe te schrijven is aan een slecht functionerende geiser of verwarming. De afvoer van koolmonoxide vanuit de geiser liep via de normale weg naar buiten, maar werd door-

ONBEGRIIP

Margriet kan nog amper bevatten dat Danique er niet meer is...

Geisers, maar ook gaskachels en open haarden zijn ontzettend onveilig. Doordat je koolmonoxide niet ruikt, raak je voor je het weet bedwemd. En ook als je het wel overleeft, kun je er veel lichamelijke klachten aan overhouden.

Een koolmonoxidemelder is in elk huis onmisbaar. Mijn man heeft samen met Patrick Roest de Facebookactie 'Koolmonoxide levensgevaarlijk' opgezet om dit onder de aandacht te brengen. Hij zal niet rusten voor er iets verandert. Inmiddels zijn er Kamervragen over gesteld, dat geeft voldoening en kracht. Al redden we maar één leven door bewustwording van de gevaren... Dat we op deze manier zin kunnen geven aan de dood van de meisjes, is voor ons de enige manier om ermee te kunnen leven. De dood van Danique had heel simpel voorkomen kunnen worden, en dat is iets wat ik nooit zal kunnen verkroppen. Zij kreeg geen tweede kans, wij willen zorgen dat anderen die wel krijgen."

Alarm! Zou een koolmonoxidemelder in huis verplicht moeten worden? Praat mee op

VROUW.nl/magazine